A MÉGSZ Gáz- és Tüzeléstechnikai Szerviz Szekciójának állásfoglalása az MBSZ közzétételre váró módosításaival és az MGVE által rendezett Nemzeti Szakmai Fórumon felmerült kérdésekkel kapcsolatosan.

A szakterületünkön komoly zavarokat okoz, hogy a gázfogyasztó készülékek ***égéstermék-vezető*** szerelvényeire gyakran ugyanazt az elnevezést használják, mint az építési termékként forgalomba hozott, és az építési termékre vonatkozó jogszabályoknak megfelelően telepített ***égéstermék-elvezetőkre***. A gázszerelő szakterület részéről feltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy a 305/2011/EU (Építési Termékek) rendelet hatálya alatt forgalomba hozott ***égéstermék-elvezetők*** és a 426/2016/EU (Gázkészülék) rendelet hatálya alatt forgalomba hozott ***égéstermék-vezetők*** ne csak a jogszabályok fogalom-meghatározásai, de elnevezésük alapján a szakmai szóhasználatban is megkülönböztethetők legyenek.

Indokaink

1. A gázfogyasztó készülék részeként a 426/2016/EU európai gázkészülék-rendelet, illetve korábban az európai gázkészülék-irányelvek hatálya alapján forgalomba hozott szerelvények minden körülmények között a gázszerelők tevékenységi területébe tartoznak, és tartoztak a múlt bármely időszakában. A gázfogyasztó készülék részeként forgalomba hozott szerelvényekből semmilyen tagállami, vagy állami szabályozás nem képezhet és nem képezhetett a múltban sem olyan építési terméket, amely nem a gázfogyasztó készülék része, és aminek következtében a kérdéses szerelvények nem a gázszerelő-, hanem a kéményseprő-ipari tevékenység hatálya alá tartozhattak volna. Ebből következően nem felelnek meg a valóságnak egyes kéményseprő-ipari szervezetek részéről elhangzott állítások, melyek szerint az ***égéstermék-vezető*** fogalmának bevezetése elvonna bármit is a kéményseprőipar területéről. Valójában a hatályos jogszabályokból levezethetően egymástól eddig is különböző dolgok kapnak végre egymástól megkülönböztetésre alkalmas elnevezést. Az ***égéstermék-vezető*** a fogalom-meghatározása szerint a gázfogyasztó készülék része, amely a gázfogyasztó készülék tűzterének égéstermék-csatlakozásától vezeti az égésterméket vagy a szabadba, vagy egy ***égéstermék-elvezetőig***. Az égéstermék-vezető egy része a legtöbb esetben a gázfogyasztó készülék burkolatán belül is megtalálható (pl. WB6).

2. A kéményseprő-ipari tevékenység hatálya alá tartozó ***égéstermék-elvezető*** a törvényben, az érintett termékek forgalomba hozatalára vonatkozó európai jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban lévő definíciója szerint csak a gázfogyasztó készülék égéstermék-kivezetésre szolgáló része után értelmezett. Ezek szerint a kéményseprő-ipari szervezeteknek egy olyan fogalom-meghatározással kapcsolatban vannak ellenvetései, amely kívül esik a jogszabályban meghatározott tevékenységi területükön.

3. Az lenne az elvárható, hogy a kéményseprő szervezetek amellett állnának ki, hogy a különböző európai rendeletek hatálya alatt forgalomba hozott, különböző tagállami telepítési jogszabályok hatálya alá tartozó, ebből következően jogállásukat és a telepítésükre, karbantartásukra és ellenőrzésükre jogosultakat tekintve is alapvetően különböző, de műszakilag egy gázfogyasztó készülékfajta (a gázkazánok) esetében gyakran nagyon hasonló szerkezeteknek megkülönböztetésre alkalmas elnevezése legyen. Ez a szakterület alapvető érdeke. ***Az égéstermék-vezető*** fogalmának bevezetésével az eddig is különböző szerkezeti elemek kapnak egy átmeneti időszak után ismét megkülönböztetésre alkalmas elnevezést, amelyet támogatunk.

Részletesen

1. A gázszerelő szakma számára feltétlenül szükséges, hogy a gázfogyasztó készülék részét képező ***égéstermék-vezető*** (amelyre, mint a gázfogyasztó készülék részére, a 2008. évi XL. törvényben foglaltak értelmében a gázszerelők telepítési, ellenőrzési és karbantartási tevékenysége kötelezően kiterjed,) az elnevezése alapján is különbözzön a kéményseprő-ipari tevékenység hatálya alá tartozó ***ég éstermék-elvezetőtől***. A gázszerelő szakma számára ezért alapvető feltételnek tartjuk azt, hogy felhasználói berendezésen belül, a gyakorlatban minden olyan gázfogyasztó készülék esetében azonosítani tudjuk, hogy hol kezdődik, és hol végződik az a gázkészülék, amelyet éppen ellenőrzünk és karbantartunk. A gázfogyasztó készülék kiterjedésének azonosítása pedig kizárólag a gázfogyasztó készülék telepítésének megfelelő típusa, a típusok leírása, ábrái alapján lehetséges. Ezért messzemenően támogatjuk, hogy az MBSZ tervezetében az ábrák és az egyes típusok telepítésére vonatkozó előírások támogassák a tevékenységünket. A típusok egyértelmű azonosítása nélkül a munkánkat nem tudnánk szakszerűen elvégezni.

2. A gázfogyasztó készülékeknek a 11/2013. (II. 21.) NGM-rendelet 2. mellékletének 4.1.2.1 pontja szerinti osztályozása alapján ma is egyértelműen azonosítható az a pont, ahol a felhasználói berendezésen belül, a gázfogyasztó készülék telepítési tervén (vagy az egyszerűsített készülékcseréről szóló bizonylaton) azonosított típusú gázfogyasztó készülék égéstermék-kivezetése elhelyezkedik. Az égéstermék áramlásának útvonalán, a gázfogyasztó készülék előbbiek szerint azonosított égéstermék-kivezetésétől kezdődően kell, a 2015. évi CCXI. törvény 1. § 2. szerinti definíciója szerint is a kéményseprő-ipari tevékenység hatálya alá

tartozó ***égéstermék-elvezetőt*** értelmezni. ***Égéstermék-elvezető*** természetesen csak abban az es **e**tben létesül, ha a gázfogyasztó készüléket típusa szerint úgy tervezték, hogy az égéstermékét ***égéstermék-elvezető*** segítségével vezessék ki a szabadba. Az eltérő fogalomhasználat bevezetése azt teszi lehetővé, hogy az eltérő forgalomba hozatali és eltérő telepítési jogszabályok hatálya alatt eddig is eltérőként értelmezett szerkezetek ezután a nevük alapján is megkülönböztethetők legyenek. A megkülönbözetésre alkalmas fogalomhasználat a tapasztalataink szerint rendkívül fontos a félreértések és félreértelmezések elkerülése érdekében.

3. Jeleznünk kell, hogy a gázszelők tevékenysége kiterjed, és folyamatosan, megszakítás nélkül kiterjedt a vonatkozó gáztörvények értelmében, és a gáztörvények alkalmazásának több mint fél évszázados hazai gyakorlatában a gázfogyasztó készülékek, és minden gázfogyasztó készülék részeként forgalomba hozott szerelvényre, közöttük az ***égéstermék-vezetőnek*** nevezett szerelvényekre is. Az előbbiek szerint értelmezett gázfogyasztó készülékek bizonyos szerelvényeit, az ***égéstermék-vezetőket*** a kéményseprők – szerintünk teljesen feleslegesen – ismételt ellenőrzéseknek vetetik alá, amely tevékenyég egyébként a fizetős kategóriába tartozik, nem sormunka. Nincs arra szükség, hogy a gázfogyasztó készülékek égéstermék-vezetőit a kéményseprők a gázszerelők ellenőrzését követően ismételten ellenőrizzék, ráadásul szinte minden esetben – helytelenül – az ***égéstermék-elvezetőkre*** vonatkozó szabványokat alkalmazva a gázfogyasztó készülék részeire vonatkozó szakmai követelmények helyett.

4. Tekintettel arra, hogy egyes, a 426/2016/EU rendelet hatálya alatt forgalomba hozott gázfogyasztó készüléktípusoknak részét képezheti a tető felett elhelyezendő olyan szerelvény, amely a gázfogyasztó készülék égéstermék-kivezető nyílásait tartalmazza (mely szerelvényekhez konstrukciós kialakításuk szerint ***égéstermék-elvezető*** nem csatlakozhat), a gázkészülékek telepítését, karbantartását és ellenőrzését végző szervizvállalkozások alkalmazottai között tradicionálisan kellő számban vannak olyan gázszerelők, akik a vállalkozást érintő, magasban végzendő tevékenységeket végre tudják hajtani.

5. Helyesnek tartjuk, hogy a gázszerelők tevékenységi területe piaci alapon szabályozott. Ez a terület magában foglalja a 426/2016/EU rendelet hatálya alatt forgalomba hozott gázfogyasztó készülék minden részét. Helytelen lenne, ha ezen a területen olyan **,** a felhasználó szempontjából monopoljellegű szolgáltatás tűrésére köteleznék az állampolgárokat, mint például a kéményseprő-ipari szolgáltatók által az ***égéstermék-vezetők*** duplikált ellenőrzése.

6. Helyesnek tartunk minden olyan változtatást, amely felgyorsítja a gázfogyasztó készülékek telepítését, cseréjét. Ehhez szerintünk azokat a folyamatokat kell elkerülni, és teljesen piaci alapra helyezni, amelyek esetében a szolgáltatást végzők jogszabályban való kötelezése vált szükségessé, az adott szolgáltatás elvégzésére rendelkezésre álló maximális időtartam meghatározásával. Mindezt annak érdekében, hogy szolgáltatásaikat elfogadható határidőn belül nyújtsák. Tapasztalataink szerint az illegális telepítések elsődleges okozója a monopoljellegű szolgáltatásokkal együtt járó, rendkívül hosszú átfutási idő. Így ezen a területen a kéményseprők tevékenységét sem a kötelező kéményseprő-ipari tevékenység hatálya alatt teszi lehetővé a jogszabály, hanem „csak” piaci alapon.

Horváth Zoltán alelnök, MÉGSZ
Lukács Alajos elnök, Gáz- és Tüzeléstechnikai Szerviz Szekció, MÉGSZ

2018. november